

пита за майка ми, а за баща ми никой. *Кн. 133.* Съкъп своето хвали.
ib. Съкъй денъ новичко, на Великденъ старичико. *ib. 134.* Съка крава телето си лиже. *ib. 133.* Съка година по дѣте, за девѣтъ годинъ дванайсетъ. *ib.* Съко пиле на гнѣздото си пѣве. *ib. 134.* Съко куче предъ вратата си лае. *ib.* Съко село си има и бѫклица за годешъ. *ib.* Съкъй даде по цѣло, А войвода-та жълтица. *Д. 25, 46—47.* Като на вода отивах Гдѣ кой-то, братче, стоише, Всякой за мене думаше: Сирота Стана, сирота. *Д. 35, 66—69.* Въ Тракіѣ, тамъ съки знай, Ка-кви долчета водни Роситъ на често брѣгъ и край. *Л. Д. 1874 р. 180.* За съки случай. *Во всякомъ случаѣ. Р. 13.* Съкъй денъ, каждодневно.
M. 10. Съкъй на се. *M. 184.* Кога трандафилъ путеше, Секой му душа любеше; Кога трандафилъ капеше, Никой му мишки нейкеше. *M. 220.* Па си испи до три чепи вина,—Съка чапла седемдесетъ ока! *Ч. 289.* Съка си даде златнио герданъ Та си купиха бѣлѣ за глава. *Д. 37, 14—15.* Майка-та въ всѣкъ третъ годинъ добыва дѣте. *Ч. 60.* Да позволи на съкиго да прави свободно военни оръжия, пушки и топове. *Л. Д. 71 р. 227.* Неделя ще имъ залива. Съкъму чепка прилива. *Д. 21, 19—20.*
На всякумъ китка да дадеш. *Д. 19, 26.* Съкому са иска хубавото, ама да видимъ, какъ ще(шъ) го достигнепъ. *Кн. 134.* Съкому свой гробъ. *ib.* Всако едно отъ наши-тѣ читалища се вземе за събиранье-то тѣзи материали всяко въ своята областъ.. отъ всяка една Българска областъ. *Л. Д. 1870 р. 128.* Болове, които смукатъ слѣдъ съки единъ говѣдариинъ, който и да би имъ показаль човълъ съ кѣрило. *З. 284.* Съка една болѣсть трѣба да има своиатъ лѣкъ. *З. 22.* На съки единъ човѣкъ са пада само по едно малко парченце земя. *З. 282.* Всакъ едного въ домъ си отведѣ Старцы побожнїй милостини Ако любезно чядо поведѣ. *Гн. 103.* Въ пръвты два мѣсяца трѣба да ся подая дѣте-то слѣдъ всяко четыре часа по еднъжъ. *Л. Д. 1869 р. 98.*

Съкидиевънъ пр. насущный: Съкидиевніять хлѣбъ. *Х. I, 139.*

Съкира с. ж. топоръ. **Съкирица** Съкирче ум. топорникъ: Бесна кучка въ гори лаитъ (секира). *M. р. 530. (там.)*, „Зейти си острѣ секири, Наберете суви дѣрва, Завалите силенъ оганъ, Та гла'а пресечете му, И труп-отъ изгорите му“. *M. 110.* Попъси фати патерика, Я си фатифъ секирица. *M. 272.* И ми стана гостолюбецъ Авраамъ И му велить на дете Исакче: „Земи си, синче, остро секирче“. — *M. 29.* Тогава още нѣмано ни съкьры ни други съчиша. *J. 3.*

Съкнатъ пр. плотный: Ще зема Бера Попува, Че има многу дарове Съкнати притакавани. *Бонч. 8.* **Съкнато** нар. плотно: Азъ щѫ на Сливенъ да ида, На Сливенъ на панаира, Сливенка мома да зема; Че знаектъ тънко да придаятъ, И ощи съкнату да такътъ. *Ч. 262.*